

КЗ «Зіньківська публічна бібліотека ім. В. Г. Короленка»
виконавчого комітету Зіньківської міської ради
Шилівська бібліотека-філія № 39

Всеукраїнський конкурс дитячої творчості

«Україна-Мрія»

Тематичний напрямок: «Україна майбутнього»

Вікова категорія: читачі-учні 14-18 років

«Безліч всесвітів різних»

Власик Анастасія
29.03.2008 р. н.,
38124, вул. Центральна 102
с. Шилівка, Зіньківська ТГ,
Полтавський р-н,
Полтавська обл.,
Тел.: +380505861289.

Безліч всесвітів різних

— Як це — відродитися?

— Ну, це відновлюватися після занепаду, як нове народження.

— А як це відродитися зі сльози?

— Тобто майже з нічого. Ніби з маленького шматочка виростає нове дерево.

«Як цікаво, — подумав Івась, мимовільно ставши свідком цієї розмови. — Я пам'ятаю цю пісню:

*А я не скорилася,
із сльози віродилася —
українкою ж я народилася.*

Та ніколи не замислювався про значення цих слів».

— А чому все не відроджується так легко, як природа після зими? — не вгавав Чомусик.

— Бо завжди діє багато чинників і є багато непорозумінь. Можливо, не завжди вистачає мудрості. — розважливо зазначив Мудрик.

— А я саме думав про відродження свого міста. І видяться мені великі архітектурні проекти в українському (як от Полтавське земство) і сучасному стилі, зелені парки, велика кількість зелених зон, повітряне таксі і великі цукерні...

Слухаючи це, в Івасиковій голові виростили цілі мегаполіси, де діти гуляють зеленими галявинами, і кожен малюк тримає в руці ковелоку солодкої вати на паличці чи цукерку.

— «А у селах у веселих і люди веселі», — усміхнувся Мудрик, цитуючи Кобзаря.

— Так веселі, — твердо відповів Чомусик. — Чому б і ні?

— Бо життєві потрясіння не минають безслідно... і люди не хочуть пам'ятати гірких уроків.

Гіркі уроки... Івасик їх знав, та пам'ять наче навмисне витісняла їх в якнайдаліші кутки свідомості.

— «З ран нове життя заколоситься» писав Павло Тичина. — мовив Мудрик. — «Життя заколоситься» — красива метафора. Але ж «із ран».

— Та можна ж усе загладити. Звести нові будівлі — ще красивіші, закласти нові міста із сучасним плануванням, висадити алеї сакур, каштанів... Фабрики запланувати у приміських зонах, а в центрах натомість розташувати мистецькі галереї, філармонії, бібліотеки, центри розвитку й освіти. Ну і піцерії й цукерні, звісно ж.

— Гм, хліба й видовищ, — сказав Мудрик.

«Та як можна таке казати на такі хороші задуми?» — наполохався Івась. Та він не хотів втручатися в розмову, воліючи залишатися просто споглядачем.

— У цих планах губиться сама людина, — вів своєї Мудрик. — Її духовна складова.

— Духовна складова? — перепитав Чомусик.

- Так, духовна складова, духовна наповненість, самосвідомість.
— А що таке самосвідомість?
— Ну, це коли людина усвідомлює себе і своє місце в цьому житті.
«Ти ба, — подумав Івасик, — я ніколи й не замислювався про це».
— Як писав Василь Симоненко:

*Ми — це не безліч стандартних «я»,
А безліч всесвітів різних.*

Тобто можна розглядати людину, як цілий всесвіт. І розвивати й відроджувати ці всесвіти.

— Ой Мудрику, ти такий розумний! То ти розвивав свій всесвіт і став мудрим?

— Хм.

— А звідки ти черпаєш знання? Ти читаєш книги, українських класиків, ходиш до бібліотеки?

— І осмислюю це для себе.

— І розвиваєш свій всесвіт?

— Можна й так сказати.

— Тепер я по іншому розумію відродження, — сказав Чомусик. — Це більше відродження душі, гідності, самоусвідомлення...

— Моралі, — додав Мудрик.

— Моралі?

— Порівняймо відомі цитати «одцурається брат брата і дитини мати» та «Ой роде наш красний, роде наш прекрасний, не цураймося, признаваймося, небагацько ж нас є».

— Моралі, — ствердно кивнув Чомусик.

«Моралі» — подумав Івась, згадавши безліч прикладів про які чув і читав та свідком яких був сам.

— А що таке самосвідомість ти сказав. А що значить «бути українцем»? — знову посипав запитаннями Чомусик.

— На це кожен сам має собі відповісти.

«Якось я ніколи про це не замислювався, — подумав Івась, — що значить для мене бути українцем? Носити вишиванку, читати українських класиків, розвивати й пізнавати себе?» Ця розмова щось збудила в ньому. Почуті слова довго крутилися в його голові. Навіть коли Івась пішов на спочинок. А снилися йому численні Всесвіти з безліччю планет зі своїм життям, своїм сьайвом і своїм відродженням.